

Εἶναι μετ' αὐτῆς. Γρ. Οὐδ' ὀπιτρέψων ἐστὶ τις; **A**
 Νε. Οὐκ ἀν' ἄχαλεβείλω διασπικλωμένη
 Ὑπὸ μυείων ἐτῆρ' γε καὶ ξιγίλων.
 Χρ. Ομοῦς δὲ ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίως
 Πίνειν, σπικποτῶ ἐστὶ σοὶ καὶ πλὴν ξύρα.
 Δε. Αλλ' ἐστὶ κομῆδ' ἔξυξ παλαμὰ καὶ σαφρά.
 Χρ. Οὐκοῦν ξύροισιν ταῦτα πάντα πίνετ' ἰδόμεναι.
 Νε. Αλλ' εἰσθ' εἴπω. τὰ δὲ γὰρ βέλομαι
 Ἐλθὼν ἀναδεῖναι τοῦ σφαίριου τοῖς δὲ ἐς ἔ
 χω.
 Γρ. Ἐγὼ δὲ γ' αὐτῶ καὶ φεάσαι τὴ βέλομαι.
 Νε. Ἐγὼ δὲ γ' ἐκείσθμι. Χρ. Θάρρει. μὴ φο-
 βῶ.
 Οὐ γὰρ βιάσεται. Νε. Πάνυ καλῶς ἴνιω λέ-
 γεις.
 Ἰκανὸν γὰρ αὐτῶ πρῶτον ὑπεπίττωιν χρόνον.
 Γρ. Βάδιζ'. ἐγὼ δὲ σοὶ κατόπιον εἰσέρχουμαι.
 Χρ. Ως δὴτόνος ὁ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ γράδιον,
 Ὡσπερ λεπὰς τῶ μειρακίῳ προσίχεται.

Te consuetudinis cum hac vetula pœnitet.
AN. *Quis erit, qui hoc permittat, cum alio ut
 potius siem,*
Quam tecum? IV. *Verba iam non cōmutauerim*
Cum anu: quæ ab annis decies mille propemodū,
Et ter mille subagitata sit. CH. *Veruntamen*
Quia vinum bibere tibi non ingratum fuit:
Etiā fecem simul ebibendum tibi scias.
IV. *Sed ista sex inueteravit supra modum.*
CH. *Qualus igitur huic malo poterit mederier.*
IV. *I mecum intro nam quando huc adueni, volo*
Hæc corollas Deo sacrare, quas zero.
AN. *Habeo & ego nunc, illi quod dictum velim.*
IV. *Iam non ingredior. CH.* *Bono animo es: ni-*
hil time,
Vim tibi non faciet. IV. *Scite loqueris admodū:*
Quoniam antehac satis obleni isthoc dolium.
C **AN.** *Ingrederere: at ego è vestigio te subsequor.*
CH. *Deus bone, quā pertinaciter hac anicula*
Huic iuveni adheret, non secus ac lapidi ostreū.

Σχόλια. Ὀδ' ὀπιτρέψων.] ἀντὶ τοῦ τίς αὐτὸν εἴ
 ἀναχωρήσει. ἢ αὐτὸς ὁ Χρημύλος, ὅτι οὐ συχωρῶ σὶ ἐά-
 σαι κτλ. δὴ αὐτῶ ἢ τὸ ὄδ' ὀπιτρέψων τοῦ νεανίσκου
 εἶναι. ἢ ἢ τίς μοι ὀπιτρέψῃ σπικποτῶ αὐτῆ. εἶτα ὡς παρα-
 τώριμος ὀπιφέρει ὅτι αἰ ἀν αὐτῆ ἄχαλεβείλω διασπικ-
 κλωμένη ἢ γουὶ ἔξπραμμένη γαρμπεῖση ἐν τῆ σπικποτῶ
 κατὰ τετεμιμμένη. ἢ ἀρχήσῃ πρὸς σπικποτῶν ἄχα-
 λας. ἀπειλοῦ γὰρ τὸ σπικποτῶν ἄχαλ. τὸ πλέμεσθ, σπικ-
 κλωμα γὰρ ὄχιος τῆς σπικποτῶς. ἢ ἄχαλεβείλω κενεῖας
 ὡς ὀπι χροῖων ἢ πλά ἐπταν, εἶτα ἄχαλεβείλων ἐν
 χρόνῳ. ἢ ὑπεπικποτῶν καταδισπικκλωμένη, πρὸς
 σπικποτῶν ἀρχήσῃ γουὶ κτλ. καὶ σπικποτῶν κτλ. ἢ ὑπὸ
 πολλῶν ἐν σπικποτῶν τετεμιμμένη. τὸ ἢ σπικποτῶν, ὅτι τοῦ
 σπικποτῶν ἐπταν, ὡς πρὸς γουὶ κτλ. τὸ σημαί-
 νον, ἀλλ' οἰκον πολλοῖς συμβολικοῖς ὀνοματοποιου-
 ντες. ἢ μάλιστ' ἐπταν τὸ ὑπερῆρμον ἐπταν ἴσατο.

grandis natu displicere tibi non debet, fastidire
 iam non debes anum rugosam, qua quondā frui-
 tus es iuniorē, & formosiorē. σπικποτῶν, aduer-
 bium positionis, ἀσπικκλωμένη, & πίνω conflatum.
D Σχόλια. Καὶ πλὴν ξύρασε.] πολλὰ καὶ τὸν νέον
 οἶνον ξύρα ἀλάσω. νῦν ἢ οὐκ ἔτιως ἀλλ' ὡς ἡμεῖς ἔ-
 ἴποσ' ἀθλίω. Οὐκοῦν ξύροισιν.] ὁ ὕλις ἢ ὀσακκινος.
 πρὸς ἄσπικκλωμένη νεανίσκος, ἀπικποτῶν ὄχιος.
 Οὐ γὰρ βιάσεται.] ὁ ποιῶσιν οἱ ἀνδρες, τὸ ὄπι τῆς χροῖος οἶνος.
 ἢ γὰρ βιάσεται] ἢ χροῖος. Ὑπεπίττωιν χρόνον.] ἢ ἢ
 σπικποτῶν, ἀντὶ τῆς κατόπιου. πικποτῶν δὲ ἐστὶ κενεῖας,
 τὸ ἄχαλ πικποτῶν πλὴν ἄχαλ. ἐνθεν αὐτὸ μετῆρ' ἔτι
 πλὴν λέξιν. ἢ ἀντὶ τῆς ἐπταν, σπικκλωμένη. Ὡσπερ λεπὰς.]
 λεπὰς κορυφίον ἐπιζάνον τῆς πέτραις. ὅτ' αὐτῆς, κο-
 ρυφίον, δὴ ἀποσπαστῶς ἔχον, ἐπειδὴ ἐν τῆς αὐτῆς βε-
 λήθει λαθεῖν. εὐπερίφορος δὲ ἐστὶν εἰς τὸ λεπὰς ὁ ἄχαλ-
 φάνης. παρ' ἴσπανον δὲ, ὡσπερ λεπὰς τῶ μειρακίῳ. λε-
 πὰς δὲ ἐστὶν εἶδος ὄστρεῶν.

GERARDVS. Ὀδ' ὄπι τῆς ὄπι τῆς.] Est
 ne quis am qui hoc permittat? Pro prima per-
 sona sic, Ego ne permittam ut cum alio potius
 quā tecum sim? διασπικκλωμένη, διασπικκλωμένη est
 corrumpi, pollui, vitari, & contaminari, proprie
 autem ἐν τῆ σπικποτῶν, & coitu nefario, illegitimό-
 que, dicturus propterea erat ὑπὸ μυείων ἀνδρῶν,
 sed longevitatem illi exprobrans, & aetatem anic-
 ule ad coitum intempestivam, dixit, ὑπὸ μυείων
 ἐτῆρ'. Quod autem minorem numerum postpo-
 suit maiori (sunt enim τὰ μύρια ἐπταν decem millia
 annorum τὰ δὲ τριχίλια, tria millia) ut ab homi-
 ne perturbato, & indignato censendum est esse
 pronunciatum.

F GERARDVS. Παλαμὰ.] anum esse fatetur,
 sed eiusmodi quæ non nunc primum incipiat
 anus esse, verum quæ iam pridem defuerit iuue-
 nis esse, & indigna planè quæ à quoquam amari
 vel possit, vel debeat. Τρύροιστος. ἀπὸ τῆς τρυγίας,
 καὶ τῆς σπικποτῶν, id est à fece & retinere, fit nomen
 τρύροιστος vas vimineum per quod mustum de
 torculari fluens transmittitur, densius autem si
 quid est, ab eodem retinetur. Ut cum fece anum
 hanc contulit, ita ioculariter adolescentem cum
 tytyro confert. Tu, inquit, si quid erit in anu,
 vnde commodū capere possis, cape. & boni con-
 sule, cætera quæ minus placebunt, abiice. Oper-
 tē significat adolescentem posse querimonias, &
 luctum vetule fedare, si cum ea redire in gratiam
 volet, & eam, vt prius, amore complecti. εἰσθ' δὲ.
 Postpositis de vetula nugis, rogat Iustum, vt do-
 mum regressus, locum sibi monstret, in quo Plu-
 tus colatur. βιάσεται. Verbum hoc ferè & conue-
 nienter de viris pudicitiam puellæ, vel mulieris
 expugnantibus dicitur: iocosè autem anti ada-
 ptavit, quæ iuvenem vsquæ adeo miserè deperit,
 vt ipsi ab ea vis potius metuenda sit, quā con-
 trit. ἰκανὸν pro ἰκανῶς, ὑπεπίττωιν ab ὑπὸ & πικποτῶν,
 pico

Σχόλια. Ὑπὸ μυείων ἐτῆρ'.] δέον εἶπέν ἀνδρῶν,
 ἐτῆρ' εἶπε, σπικποτῶν αὐτῶ ὡς χροῖος.
B IS ETVS. Ὑπὸ μυείων] καὶ τῶ τὸ σπικποτῶν πρὸς-
 δοκίαν γέλωτος χροῖος ἐπταν. τὸ ἢ σπικποτῶν ἐστὶ σοὶ
 ἢ πλὴν ξύρα, ἀπικποτῶν, ἀντὶ τῶ δὲ εἶσε καὶ αὐτῶ πλὴν
 ξύρα σπικποτῶν. ὁ ἢ νῦς ἐστὶν. ἐπειδὴ ἢ ταῦτ' ἢ τῆ γου-
 ναμὶ νεωτέρα ἢση ἐπταν, νῦν καὶ παλαμὰ ἢση δὲ εἶσε
 χροῖος. τῶ ἢ μετῆρ' ἢση, καὶ ἀπικποτῶν ἐπταν.
 ἢση γὰρ τῶ οἶνον τὸ τῆς ἡλικίας κάλλος, καὶ εἶνος,
 ἢση ἢ τῆς χροῖος, τὸ ἀσπικκλωμένη ὡσπερ νοεῖται.
GERARDVS. Καὶ τὸν οἶνον.] Hoc significat.
 Quæ quondam ætate florenti tibi placuit, nunc